Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26198
Copyright: Admont, Benediktinerstift

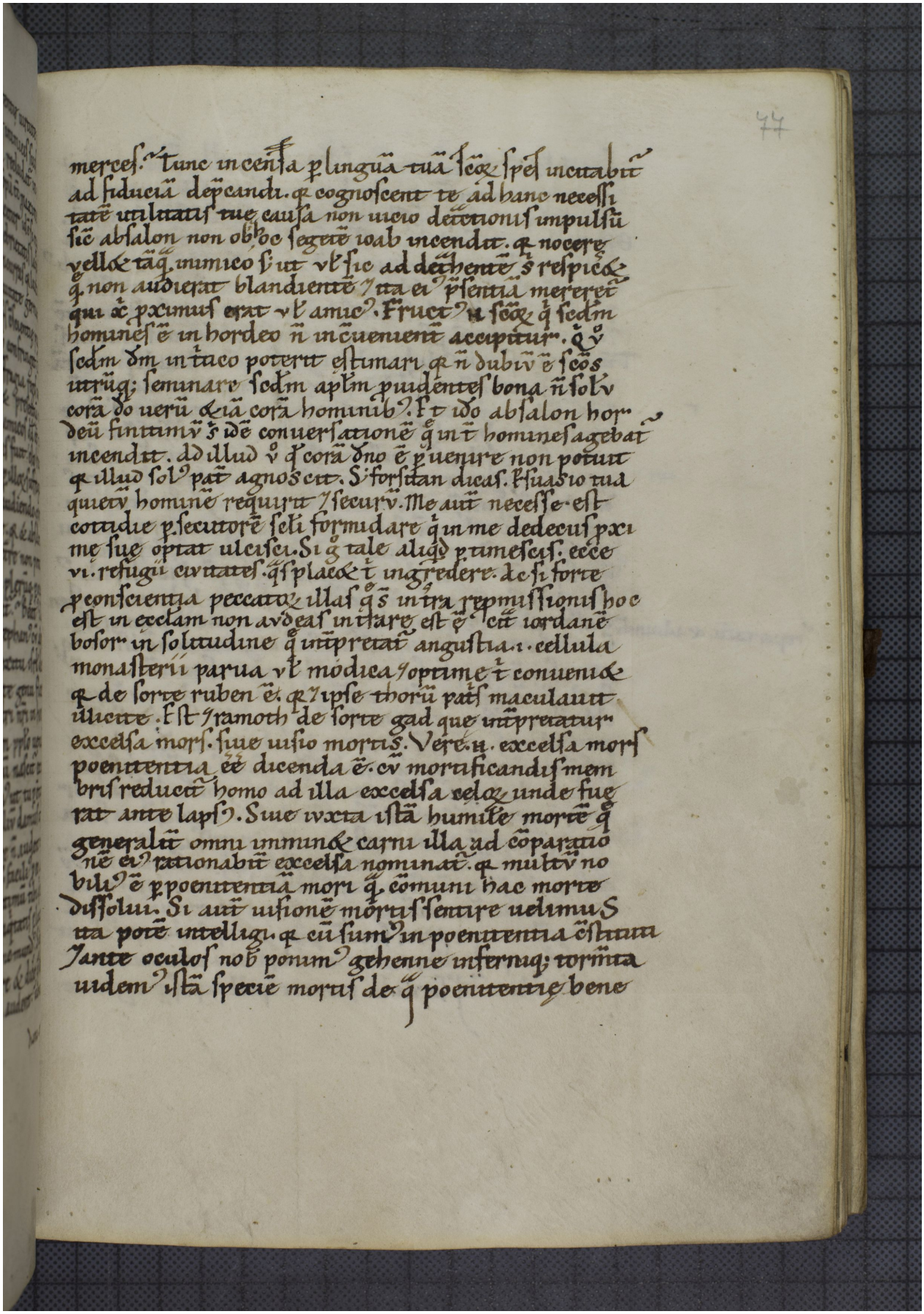

77

merces. Tunc incensa p lingua tua scor spes incitabit
ad fiduciam depcandi. q cognoscent te ad hanc necessi
tatem utilitatis tue causa non uicio detractionis impulsu
sic absalon non obloc segrem ioab incendit. q nocere
vellet tamq inimico si ut vel sic ad detrahentem s respicet
q non audierat blandientem ita ei psentia mereret
qui ac pximus erat vel amic. Fruct u scor q secm
homines e in hordeo n incuenient accipitur. q v
secm dm in tuco poterit estimari q n dubiu e scos
utrug; seminare secm aplm puudentes bona n sol v
cora do uerum q ia cora hominib. Et ido absalon hor
deum fintum s de conuersatione q int homines agebat
incendit. ad illud v q cora dno e p uenire non potuit
q illud sol pat agnosci. Si forsitan dicas. Ksuasio tua
quem homine requirit secur v. Me aut necesse est
cotidie p secutore seli formidare q in me dedecus pxi
me sue optat ulcisci. Si q tale aliqd p timescis. ecce
vi refugii ciuitates. qs placet t ingredere. Ac si forte
p conscientia peccatorum illas q s intra repmissionis hoc
est in ecclam non audeas intrare est e cui iordanem
bosor in solitudine q interpretat angustia. i. cellula
monasterii parua vel modica optime t conuenit
q de sorte ruben e. q ipse thorum pat maculauit
ulcere. Est ramoth de sorte gad que interpretatur
excelsa mors. sue usio mortis. Vere. u. excelsa mors
poenitentia ee dicenda e. cu mortificandis mem
bris reducit homo ad illa excelsa celo unde fue
rat ante lapsu. Sue uxta ista humile morte q
generalit omni uniuersaq carni illa ad comparatio
nem ei rationabit excelsa nominat. q multu no
bis e p poenitentiam mori q comuni hac morte
dissolui. Si aut usionem mortis sentire uelimus
ita pote intelligi. q cu sum in poenitentia estimat
ante oculos nos ponum gehenne infernq; tormenta
uidem ista specie mortis de q poenitentie bene